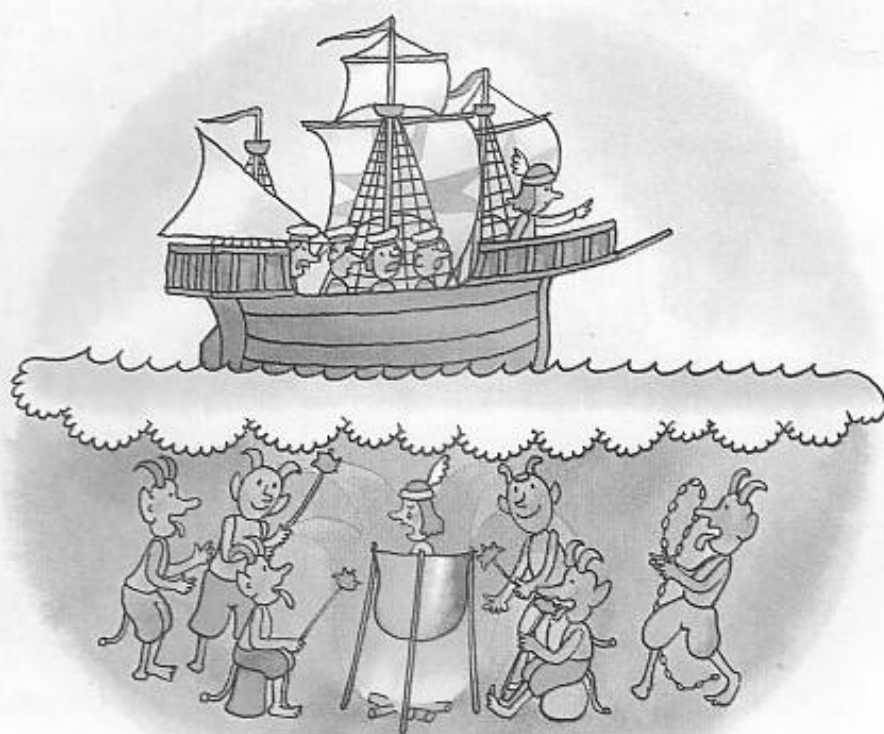

Columbus' æg

I byen Genua boede der engang for længe siden en fattig væver, som havde to sønner. Den yngste af dem er der næsten ingen, der ved noget om i dag, men den ældste, som hed Christoffer, kender alle, for det var ham, der opdagede Amerika...

Det var slet ikke så let. Dengang syntes man, at verden var uendelig stor, og det var vel i grunden kun købmænd og sømænd, der ikke var bange for de store afstande. Men de satte altid kursen i samme retning, nemlig østpå. For der lå Indien, og det var derfra, de hentede sjældne krydderier og guldbrokader hjem. Men det var en rejse, der var så lang, at den næsten aldrig fik ende.

»Hvad ville der ske, hvis vi for en gangs skyld sejlede den anden vej? Jor-

den er jo rund, så vi kommer måske meget hurtigere til Indien på den måde?» Da Christoffer havde sagt det, lo hele Genua ad ham og sagde:

»Men Christoffer, ved du ikke, at havet holder op omme på den anden side? Der styrter vandet direkte ned i en afgrund, og på bunden af den er der et hul, som fører lige ned i helvede.«

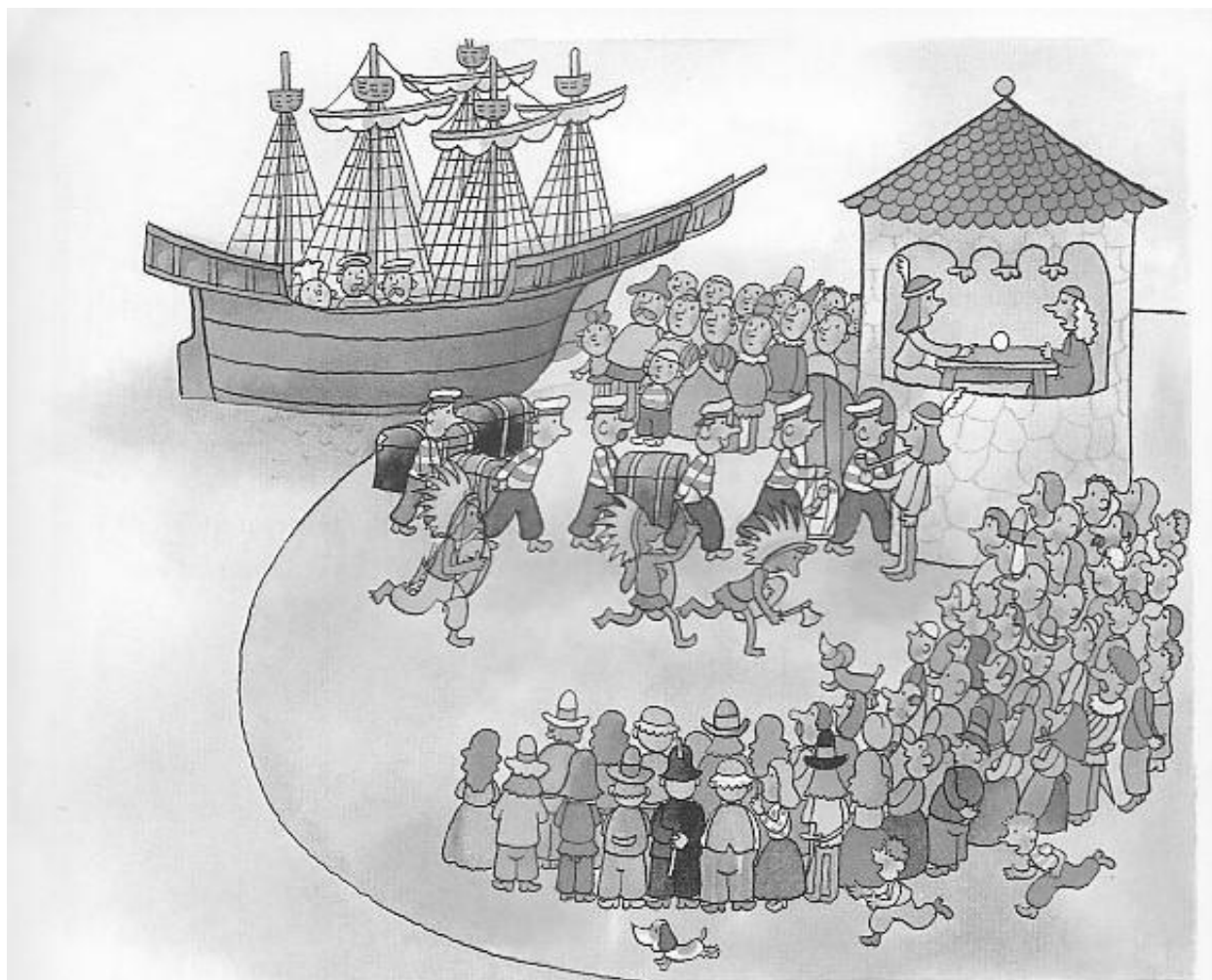
Den eneste, der syntes, at der kunne være noget om Christoffers snak, var Spaniens dronning Isabella. Derfor lånte hun ham tre af sine skibe, nemlig Santa Maria, Pinta og Nina, og det skulle hun ikke komme til at fortryde.

Christoffer, som hed Columbus til efternavn, fandt ganske vist ikke den korteste vej til Indien, men i stedet for opdagede han en helt ny verdensdel til kongeriget Spanien.

Da han kom hjem, havde han fjorten kister fulde af rent guld med sig, og han blev derfor modtaget med stor pomp og pragt. Nu var det pludselig en stor ære for alle de rige at invitere den fattige vævers søn hjem til sig som gæst. Men der var også nogle, som var misundelige: ved en fest var der en kardinal, som erklærede, at Columbus' rejse til det ukendte land i grunden ikke var noget at snakke om overhovedet.

»Næh, det er såmænd ikke sværere end at få et æg til at stå på spidsen,«

svarede Columbus uden at blinke og bad kardinalen prøve det.

Kardinalen havde ikke noget valg. Han lod sende bud til køkkenet efter et æg, men han kunne ikke klare at få det til at stå på spidsen.

Så tog Columbus ægget. Han slog hul på det, og straks stod det lige ret op og ned som en soldat i retstilling.

»Jamen det der kan jeg da også sagtens gøre,« sagde kardinalen irriteret.

»Ja, det er jeg sikker på, De kan, Deres Eminence,« sagde Columbus og smilede, »der er bare det ved det, at når nogen gør noget første gang, kaldes det en opdagelse, men anden gang..... ja, så kan Deres kokkepige såmænd også gøre det.«